

Ron Paul (Μετάφραση Nikos Maris)

Ο υπουργός εξωτερικών της Ουκρανίας δεν φάνηκε καθόλου ευγνώμων για τα 170 δισεκατομμύρια δολάρια που έχει αποστείλει μέχρι στιγμής στην χώρα του η κυβέρνηση Biden...

Το μελάνι μόλις είχε στεγνώσει στην υπογραφή του Προέδρου Μπάιντεν, που μετέφερε ακόμα 61 δισεκατομμύρια δολάρια στη μαύρη τρύπα που ονομάζεται Ουκρανία, όταν τα κατεστημένα μέσα ενημέρωσης γνωστοποίησαν ότι αυτό δεν αποτελούσε το τέλος της αποτυχημένης πολιτικής των ΗΠΑ. Οι ελίτ δεν έχουν καμία πρόθεση να κλείσουν αυτή την κάνουλα, που μεταφέρει πλούτο από τη μεσαία και εργατική τάξη στην πλούσια και διαπλεκόμενη τάξη. Το Reuters έγραψε αμέσως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου βοήθειας ότι «το σωσίβιο των 61 δισεκατομμυρίων δολαρίων της Ουκρανίας δεν είναι αρκετό». Ο ηγέτης της μειοψηφίας της Γερουσίας, Μιτς ΜακΚόνελ, εμφανίστηκε στις κυριακάτικες εκπομπές μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου λέγοντας ότι τα 61 δισεκατομμύρια δολάρια «δεν είναι πολλά χρήματα για εμάς...». Λοιπόν, αυτό είναι εύκολο να το λείει - άλλωστε είναι πάντα πιο εύκολο να ξοδέψεις τα χρήματα κάποιων άλλων!

Ο υπουργός Εξωτερικών της Ουκρανίας, Ντιμίτρο Κουλέμπα, δεν ήταν καθόλου ευγνώμων για τα 170 δισεκατομμύρια δολάρια που έχουμε αποστείλει μέχρι στιγμής στη χώρα του. Σε μια συνέντευξη στο περιοδικό Foreign Policy καθώς εγκρινόταν το πακέτο βοήθειας, ο Κουλέμπα είχε το θράσος να επικρίνει τις ΗΠΑ

ότι δεν παράγουν όπλα αρκετά γρήγορα. «Αν δεν μπορείτε να δημιουργήσετε αρκετά αντιαρματικά για να βοηθήσετε την Ουκρανία να κερδίσει τον πόλεμο ενάντια στη χώρα που θέλει να καταστρέψει την παγκόσμια τάξη, τότε πώς θα κερδίσετε στον πόλεμο εναντίον ίσως ενός εχθρού που είναι ισχυρότερος από τη Ρωσία;» Ωραίο «ευχαριστώ»!

Μπορεί να είναι κατανοητό το γιατί οι Ουκρανοί είναι απογοητευμένοι. Τα περισσότερα από αυτά τα χρήματα δεν πρόκειται να τους βοηθήσουν να πολεμήσουν τη Ρωσία. Η στρατιωτική βοήθεια των ΗΠΑ στην Ουκρανία έχει εξαντλήσει τα δικά μας (σ.σ. αμερικανικά) αποθέματα όπλων, επομένως τα χρήματα πρόκειται να δημιουργήσουν νέες γραμμές παραγωγής για να αντικαταστήσουν τα όπλα που έχουν ήδη αποσταλεί στην Ουκρανία. Είναι όλα για την αμερικανική βιομηχανία όπλων. Ο Πρόεδρος Μπάιντεν παραδέχτηκε το ίδιο όταν είπε: «Βοηθάμε την Ουκρανία ενώ ταυτόχρονα επενδύουμε στη δική μας βιομηχανική βάση». Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ουάσιγκτον θέλει απεγνωσμένα να διασφαλίσει ότι, εάν ο Ντόναλντ Τραμπ επιστρέψει στον Λευκό Οίκο, η κάνουλα της γαλαντομίας προς την «Ουκρανία» δεν θα μπορεί να κλείσει από την δική του -ή τις μελλοντικές- κυβερνήσεις.

Την περασμένη εβδομάδα κυκλοφόρησε η είδηση ότι η ουκρανική κυβέρνηση βρισκόταν σε διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση Μπάιντεν για να υπογράψει μια 10ετή συμφωνία ασφαλείας, που θα δεσμεύει τη χρηματοδότηση των ΗΠΑ προς την Ουκρανία για τις επόμενες δύομισι κυβερνητικές θητείες των ΗΠΑ. Αυτό θα έδενε με αντισυνταγματικό τρόπο τα χέρια των μελλοντικών προέδρων σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική και θα καθιστούσε τους Αμερικανούς υπόχρεους για αμύθητα δισεκατομμύρια περισσότερα δολάρια, που θα τους αφαιρεθούν και θα σταλούν στη βιομηχανία όπλων και σε μια διεφθαρμένη ξένη κυβέρνηση.

Η αμερικανική βιομηχανία όπλων και οι μαριονέτες της στην Ουάσιγκτον είναι αποφασισμένες να διατηρήσουν τη ροή των χρημάτων προς την Ουκρανία... μέχρι να μπορέσουν να βρουν έναν τρόπο να ξεκινήσουν έναν πόλεμο με την Κίνα, μετά την ήττα στον τρέχοντα πόλεμο με τη Ρωσία. Αυτό, φυσικά, εξαρτάται από το αν θα μας έχει μείνει τίποτα όταν κατακαθίσει η σκόνη. Όταν ο Πρόεδρος Μπάιντεν υπέγραψε το νομοσχέδιο των 95 δισεκατομμυρίων δολαρίων για να συνεχιστούν οι πόλεμοι στην Ουκρανία και τη Γάζα και για να προκαλέσει έναν μελλοντικό πόλεμο με την Κίνα, το χαρακτήρισε «μια καλή μέρα για την παγκόσμια ειρήνη». Ναι, και «Ο πόλεμος είναι ειρήνη. Το χρέος είναι καλό. Η ελευθερία είναι σκλαβιά». Ζούμε σε μια κοινωνία μετα-αλήθειας, όπου τα δισεκατομμύρια που δαπανώνται σε άσκοπους πολέμους «δεν είναι πολλά χρήματα». Ωστόσο, το κόστος του λάθους θα καταβληθεί και το χρέος θα πρέπει να αποπληρωθεί.

Άρθρο του φιλελεύθερου πρώην γεροισιαστή Ron Paul, δημοσιευμένο στις 7/5/2025 από το Mises Institute.

[Πηγή](#)